

eller ere knyttede til et Fag eller ere almindelige inden for en vis Kreds af Landet. Ved Siden af er der en Bestemmelse om Sygefasser, som ere knyttede til en enkelt Forretning, altsaa en tredje Klasse, men denne spiller ikke nogen stor Rolle. Deraf følger imidlertid, at naar der ræsonneres saaledes, vil en Haandværktsvend eller en Mand, som har været beskæftiget ved Handelen, og som er Medlem af en Sygefasse i det Fag, til hvilket han hører, hvis han, hvad der meget ofte er Tilfældet, navnlig i en ældre Alder, træder ud af dette Fag, enten fordi han er for svag til at udføre det Arbejde, der fordres i Faget eller for at gaa over til en Stilling, hvori han kan ernære sig bedre end i det Fag, hvori han hidtil har ernæret sig, efter al Sandsynlighed blive tvungen til at træde ud af sin Fagsygefasse. Saa er Spørgsmaalet: hvorledes er en saadan Mand stillet? Ja, i de fleste Tilfælde vil han vistnok være højt uheldig stillet; thi hvor skal han komme hen? I Forbindelse med § 4 staar jo nemlig § 8, som omhandler Overgangen fra en Sygefasse til en anden. Saaledes som denne § 8 er i Folketingets Affattelse, skulle anerkendte Sygefasser optage Medlemmer af andre anerkendte Sygefasser, naar de træde ud af det Fag eller den Kreds af Personer, som de tidligere havde hørt til, eller forlade den Egn af Landet, hvor de hidtil have boet. Men nu er dette ved Vndringsforslaget under Nr. 11 foreslaaet forandret derhen, at denne Optagelse i andre anerkendte Sygefasser ikke kan finde Sted ved Forandring af Opholdssted og heller ikke ved Udtrædelse af Faget, men kun naar en Sygefasse ophører eller mister sin Anerkendelse. Det vil altsaa ses, at saadanne gamle Arbejdere kunne blive højt uheldig stillede ved den Affattelse, som man nu foreslaar at give § 4, og derfor har jeg ikke kunnet være med dertil. Foruden denne Indvending har jeg ogsaa den, at Sygefassernes Frihed til at bevæge sig, bestæres noget derved. Efter Forslaget, som det foreligger fra Folketinget, kan en Kreds af Personer slutte sig sammen og begrænse sig inden for en vis Ramme, men det ville de, saa vidt jeg kan se, være afstaarne fra, naar Vndringsforslaget vedtages, thi enten skulle Sygefasserne være faglige, eller ogsaa skulle de være stedlige, almindelige for alle. Det kan jeg ikke anse for rigtig, og ogsaa af den Grund har jeg taget Afstand fra Vndringsforslaget. Jeg anbefaler altsaa det høje Ting's Medlemmer at stemme imod det, saaledes at vi beholde § 4 i den Affattelse, som Folketinget har givet den. — Vndrings-

forslaget under Nr. 5 til samme Paragraf har jeg ikke noget imod; det er en Fejl, vistnok fra min egen Side, at jeg ikke er kommen til at staa som Medforslagsstiller deraf. Det er kun en Tydeliggørelse af Lovforslagets Bestemmelse, som jeg ikke har noget imod.

Jeg skal dernæst omtale Vndringsforslaget under Nr. 7 til § 5. Som § 5 nu foreligger, foreskriver den med Hensyn til de saataldte Fabrikksygefasser eller Sygefasser, som ere knyttede til en bestemt Forretning, at de kunne erholde Anerkendelse, naar Vedtægten giver Sikkerhed for, at Generalforsamlingen er den højeste Myndighed. Vndringsforslaget gaar nu ud paa, at denne Bestemmelse skal stryges. Jeg vil nødig være med dertil; thi jeg opfatter den som en nødvendig Betingelse for, at Sygefassen overhovedet kan være i Overensstemmelse med Lovforslaget. Lovforslagets Grundbestemmelse, som den findes i § 1, gaar jo nemlig ud paa, at de Sygefasser, der have Ret til at forlange Anerkendelse, ere saadanne, som ere en Forening af Personer, der have sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde. Ved denne Grundbestemmelse er Foreningsprincippet slaaget fast, det skal være en Forening, der er Tale om, og ikke en Sygefasse, der er oprettet af enkelte Mænd, og i hvilken Medlemmerne ikke have Foreningsmedlemmers Ret. Derfor mener jeg, at Folketingets Affattelse af § 5 er i god Overensstemmelse med Lovforslagets Grundprincip, men gaa vi bort deraf, komme vi til en Art af Sygefasser, som jeg ikke tror har Hjemmel i Lovforslaget. Det er ikke mere Foreninger, men Sygefasser, oprettede af enkelte. Nu kan man spørge, hvad det kan staae, om det kan staae noget, at noget saadant finder Sted. Dertil vil jeg sige, at det kan i visse Tilfælde virke skadeligt. Nu have vi, ifølge § 4, de faglige Sygefasser, som skulle være knyttede til et bestemt Fag, og som skulle optage alle, der høre til dette Fag, for saa vidt som de ønske at optages deri. Naar nu en Arbejder, som er indmeldt i en saadan faglig Sygefasse, faar Arbejde paa en Fabrik, hvor der eksisterer en Fabrikksygefasse, kan han af Fabrikanten blive tvungen til at gaa ind i en saadan Klasse, men han maa, ifølge Lovforslaget, ikke være Medlem af 2 Sygefasser og skal som en Følge deraf træde ud af den almindelige faglige Sygefasse og gaa over i Fabrikksygefassen. I Fabrikksygefassen kan han imidlertid kun blive, saa længe han arbejder paa Fabrikken; ophører han dermed,